

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Beata Pater

Protokolant: Patrycja Więcek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jędrzejowie Moniki Porzucek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 11 lipca 2019 roku , 24 września 2019 roku, 14 listopada 2019 roku, 9 stycznia 2020 roku , 10 marca 2020 roku, 2 czerwca 2020 roku

sprawy S. R.

syna H. i M. zd. M.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od stycznia 2015 r. daty bliżej nieustalonej do 08 sierpnia 2018 r w R. ,woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną A. R. w ten sposób, że popychał i szarpał ją za ubrania , łapał i ścisnął za ręce , poniżał w oczach syna , groził popełnieniem na jej szkodę zabójstwa i pobicia jej oraz podpalenia zabudowań , używał pod jej adresem słów uznanych powszechnie za obelżywe , zmuszał do opuszczenia domu oraz stosując wobec niej przemoc w postaci wykręcania rąk, siłowego zaciągania do pokoju, popychania na łóżko i zdejmowania odzieży i bielizny ,przytrzymywania jej kończyn oraz stosując przy tym groźby karalne i przemoc psychiczną ,doprowadził ją w powyższym okresie wielokrotnie do obcowania płciowego w tym odbycia z nim stosunków analnych i oralnych oraz do poddania się lub wykonania innych czynności seksualnej ,w trakcie których stosował przemoc fizyczną w postaci ciągnięcia za włosy , zadawania uderzeń w pośladki, mocne uciskanie okolic narządów płciowych , wkładanie w nie palców przy czym powyższe zachowania obliczone były na poniżenie pokrzywdzonej i wykazanie jej całkowitego podporządkowania wobec podejrzanego

tj. o przestępstwo z art. 207§ 1 kk i art. 197 § 1 kk i art. 197§2 kk w zw. z art.11 § 2 kk

II. w okresie od 2 stycznia 2015 roku do lipca 2018 roku ,daty bliżej nieustalonej , w miejscu i czasie jak w pkt.I działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru , groził wielokrotnie H. P. (1) popełnieniem na jej szkodę przestępstwa pozbawienia życia i podpalenia jej zabudowań , które wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę , że zostaną spełnione

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego S. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie I czynu przy czym ustala , iż czynu tego dopuścił się w okresie od stycznia 2015 r. daty bliżej nieustalonej , ale po dniu 1 stycznia 2015 roku do 08 sierpnia 2018 r to jest popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 207§ 1 kk i art. 197 § 1 kk i art. 197§2 kk w zw. z art.11 § 2 kk i za to z mocy art. 197 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności ;

II. uznaje oskarżonego S. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie II czynu stanowiącego występki z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12§ 1 kk i za to z mocy art. 190 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

III. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 85a kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych kar jednostkowych wymierza oskarżonemu karę łączną 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu S. R. kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 9 sierpnia 2018 roku godz. 18.10 do dnia 10 sierpnia 2018 roku godz. 14.55;

V. na mocy art. 41a § 1 kk w zw. z art. 43 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego S. R. nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną A. R. na okres 2 (dwóch) lat oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej A. R. na odległość mniejszą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów na okres 2 (dwóch) lat ;

VI. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego S. R. na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. R. kwotę 5600 (pięć tysięcy sześćset) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika ;

VII. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1568 (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt osiem) złotych tytułem kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 664/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			

1.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. R.	I. w okresie od stycznia 2015r. daty bliżej nieustalonej, ale po dniu 1 stycznia 2015 roku do 08 sierpnia 2018r. w R., woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną A. R. w ten sposób, że popychał i szarpał ją za ubrania, łapał i ścisnął za ręce, poniżał w oczach syna, groził popełnieniem na jej szkodę zabójstwa i pobicia jej oraz podpalenia zabudowań, używał pod jej adresem słów uznanych powszechnie za obelżywe, zmuszał do opuszczenia domu oraz stosując wobec niej przemoc w postaci wykręcania rąk, siłowego zaciągania do pokoju, popychania na łóżko i zdejmowania odzieży i bielizny, przytrzymywania jej kończyn oraz stosując przy tym groźby karalne i przemoc psychiczną, doprowadził ją w powyższym okresie wielokrotnie do obcowania płciowego w tym odbycia z nim stosunków analnych i oralnych oraz do poddania się lub wykonania innych czynności seksualnej, w trakcie których stosował przemoc fizyczną w	

		<p>postaci ciągnięcia za włosy, zadawania uderzeń w pośladki, mocne uciskanie okolic narządów płciowych, wkładanie w nie palców przy czym powyższe zachowania obliczone były na ponizenie pokrzywdzonej i wykazanie jej całkowitego podporządkowania wobec podejrzanego</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 207§ 1 kk i art. 197 § 1 kk i art. 197§2 kk w zw. z art.11 § 2 kk</p> <p>I. w okresie od 2 stycznia 2015 roku do lipca 2018 roku, daty bliżej nieustalonej, w miejscu i czasie jak w pkt. I działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, groził wielokrotnie H. P. (1) popełnieniem na jej szkodę przestępstwa pozbawienia życia i podpalenia jej zabudowań, które wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W okresie od stycznia 2015r. daty bliżej nieustalonej, ale po dniu 1 stycznia 2015 roku do 08 sierpnia 2018r. w R., woj. (...) znęcał się fizycznie	Zeznania A. R.	k. 138-142, 260v-262	

i psychicznie nad swoją żoną A. R. w ten sposób, że popychał i szarpał ją za ubrania, łapał i ścisnął za ręce, poniżał w oczach syna, groził popełnieniem na jej szkodę zabójstwa i pobicia jej oraz podpalenia zabudowań, używał pod jej adresem słów uznanych powszechnie za obelżywe, zmuszał do opuszczenia domu oraz stosując wobec niej przemoc w postaci wykręcania rąk, siłowego zaciągania do pokoju, popychania na łóżko i zdejmowania odzieży i bielizny, przytrzymywania jej kończyn oraz stosując przy tym groźby karalne i przemoc psychiczną, doprowadził ją w powyższym okresie wielokrotnie do obcowania płciowego w tym odbycia z nim stosunków analnych i oralnych oraz do poddania się lub wykonania innych czynności seksualnej, w trakcie których stosował przemoc fizyczną w postaci ciągnięcia za włosy, zadawania uderzeń w pośladki, mocne uciskanie okolic narządów płciowych, wkładanie w nie palców przy czym powyższe zachowania obliczone były na poniżenie pokrzywdzonej i wykazanie jej całkowitego podporządkowania wobec podejrzanego .

Opinia sądowo-psychologiczna A. R.

k. 144-147

Zeznania M. M. (2)	k. 46-47, 263-263v	
Zeznania H. P. (1)	k. 19-20, 262-262v	
Zeznania A. B. (1)	k. 49-51, 263v-264	
Zeznania A. J. (1)	k. 76, 264-265	
Zeznania J. R.	k. 335-336	
Opinia sądowo – psychologiczna dot. J. R. (pisemna i uzupełniająca ustna)	k. 325-328, 386v	
Zeznania D. G.	k. 337av	
Zaświadczenie o uczęszczaniu na terapię przez A. R.	k. 312	
Dokumentacja medyczna A. R.	k. 23, 280-281	
Informacja i wynikach diagnozy przeprowadzonej w Poradni P. –Pedagogicznej w J.	k. 310	
Dokumentacja leczenia ginekologicznego A. R.	k. 314	
Informacja z Gabinetu Pomocy Psychologicznej J. M.	k. 315	
Akta sprawy rozwodowej o sygn.. I C 2086/18 (z w szczególności protokoły z rozprawy		

z dn. 21.11.2018r., 18.06..2019r.)			
Zeznania K. P.	k. 16-17		
Niebieska Karta	k. 9-15		
Wyjaśnienia oskarżonego	k. 56-57, 58-59		
Natomiast, w okresie od 2 stycznia 2015 roku do lipca 2018 roku, daty bliżej nieustalonej, w miejscu i czasie jak w pkt. I działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, groził wielokrotnie H. P. (1) popełnieniem na jej szkodę przestępstwa pozbawienia życia i podpalenia jej zabudowań, które wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.	Zeznania A. R.	k. 261	
Zeznania A. B. (1)	k. 49-51, 263v-264		
Zeznania M. M. (2)	k. 46-47, 263-263v		
Zeznania A. J. (1)	k. 76, 264-265		
Wyjaśnienia oskarżonego	k. 56-57, 58-59		
S. R. ma 42 lata. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Pracuje jako lider zespołu stolarni, otrzymując miesięcznie dochód w wysokości 2700 zł netto. Był karany za czyn z art. 178a § 1 k.k.	Dane o osobie	k. 177	

Podczas dokonywania zarzucanych mu czynów miał zachowaną zdolność do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem			
Informacja z K.	k. 410-411		
Opinia sądowo-psychiatryczna	k. 67-69		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. R.	I. w okresie od stycznia 2015r. daty bliżej nieustalonej, ale po dniu 1 stycznia 2015 roku do 08 sierpnia 2018r. w R., woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną A. R. w ten sposób, że popychał i szarpał ją za ubrania, łapał i ścisnął za ręce, poniżał w oczach syna, groził popełnieniem na jej szkodę zabójstwa i pobicia jej oraz podpalenia zabudowań, używał pod jej adresem słów uznanych powszechnie za obelżywe, zmuszał do opuszczenia domu oraz stosując wobec niej przemoc w postaci wykręcania rąk, siłowego zaciągania do pokoju, popychania na łóżko i zdejmowania odzieży i bielizny, przytrzymywania jej kończyn oraz	

stosując przy tym groźby karalne i przemoc psychiczną, doprowadził ją w powyższym okresie wielokrotnie do obcowania płciowego w tym odbycia z nim stosunków analnych i oralnych oraz do poddania się lub wykonania innych czynności seksualnej, w trakcie których stosował przemoc fizyczną w postaci ciągnięcia za włosy, zadawania uderzeń w pośladki, mocne uciskanie okolic narządów płciowych, wkładanie w nie palców przy czym powyższe zachowania obliczone były na poniżenie pokrzywdzonej i wykazanie jej całkowitego podporządkowania wobec podejrzanego

tj. o przestępstwo z art. 207§ 1 kk i art. 197 § 1 kk i art. 197§2 kk w zw. z art.11 § 2 kk

II. w okresie od 2 stycznia 2015 roku do lipca 2018 roku, daty bliżej nieustalonej, w miejscu i czasie jak w pkt. I działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, groził wielokrotnie H. P. (1) popełnieniem na jej szkodę przestępstwa pozbawienia życia i podpalenia jej zabudowań, które wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione

		tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Nie dokonanie przez oskarżonego czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia.	Wyjaśnienia oskarżonego	k. 154-155, 259v-260v	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1,2	Zeznania A. R.	Zdaniem Sądu, pokrzywdzona zaprezentowała w toku całego postępowania spójną i konsekwentną wersję zachowań oskarżonego wobec niej oraz H. P. (1). W sposób rzeczowy, dokładny, syntetyczny i wyczerpujący przedstawiła kolejność zdarzeń. Świadek przytaczała konkretne i przekonujące okoliczności na poparcie takiej konstatacji, nie starała się przy tym bezpodstawnie obciążać oskarżonego. Na zakwestionowanie prawdziwości zeznań złożonych przez pokrzywdzoną, a wskazujących na elementy w zachowaniu	

oskarżonego przymiotu znęcania się nad nią nie pozwala treść samej tzw. „niebieskiej karty”. Wypowiedziom A. R. towarzyszył adekwatny ładunek emocjonalny, co utwierdzało przekonanie o ich szczerości i autentyczności.

Odnośnie doprowadzenia pokrzywdzonej wielokrotnie do obcowania płciowego świadek złożyła obszerną relację. Wskazała, że musiała robić to, co robią te panie z filmów pornograficznych (np. „wkładać do tyłka”). Podawała, że oskarżony podczas stosunków, ciągnął ją za włosy, zadawał uderzenia w pośladki, wkładał palce do jej narządów płciowych, a gdy mówiła „nie rób, bo to boli”, ten wskazywał, że ma boleć. Kazał pokrzywdzonej się rozbierać i przychodzić do niej nago. A. R. zeznała, że najgorszy był sex, ponieważ oskarżony się nie mył „Od niego śmierdziało”. Pokrzywdzona wskazała, że budził ją w nocy i mówił, że ma przyjść do niego. Oskarżony zaciągał pokrzywdzoną do pokoju, popychał na łóżko, zdejmował z niej odzież i bieliznę. Pokrzywdzona zeznała także, że przytrzymywał przy tym jej kończyny. Nadmieniła, że oskarżony zmuszał ją do stosunków

oralnych i analnych. Podnosiła, że robiła to, ponieważ bała się, że jej lub ich dziecku oskarżony coś zrobi. Podnosiła, że bała się, że ją pobije. Pokrzywdzona podnosiła także, że oskarżony mocno uciskał jej okolice płciowe i nie zwracał uwagi na to, że ją to boli.

Zeznania pokrzywdzonej, Sąd oceniał przez pryzmat opinii sądowo-psychologicznej. Z opinii wynika, że A. R. posiada prawidłową zdolność do postrzegania, odtwarzania, zapamiętywania. Nie wykazuje objawów mogących świadczyć o zaburzeniach psychotycznych. Biegła psycholog I. Ś. (1) wskazała, że A. R. była dotknięta przemocą fizyczną i psychiczną. Przemawia za tym instrumentalne traktowanie, nie uznawanie granic psychologicznych, podporządkowanie sobie osoby bliskiej, długotrwałe narażenie jej na stres, doświadczenia lęku. Biegła wskazała, że jej zeznania pozwalają stwierdzić, że podłożem takich zachowań była odmowa zaspokojenia popędu seksualnego partnera, nie podejmowanie przez A. R. aktywności seksualnej na żądanie, wyraźne pomijanie motywacji partnerki do podejmowania czynności

seksualnych. Biegła opiniowała, że zeznania A. R. nie zawierają elementów konfabulacji, rozumianych jako wypełnienie luk pamięciowych treściami wyobrażeniowymi lub zmyślonymi z przekonaniem o ich prawdziwości. Biegła wskazała także, że z psychologicznego punktu widzenia zeznania A. R. bazują na jej przeżyciach, zaś zeznania świadka można uznać za wysoko prawdopodobne. Sąd podzielił wnioski opinii biegłej I. Ś. (1), bowiem nie budzą one zastrzeżeń w świetle wskazań doświadczenia życiowego. Opinia została sporządzona rzetelnie, w oparciu o wiadomości uzyskane podczas składania zeznań przez A. R., w trakcie których była obecna biegła, analizę akt sprawy, oraz rozmowę z pokrzywdzoną w dniu 3 października 2018 roku. Tym samym zdaniem Sądu opinia stanowi obiektywny dowód w sprawie.

Wobec powyższego, Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, nie noszące cech konfabulacji. Na przestrzeni całego postępowania jej zeznania były spójne, kategoryczne i konsekwentne, bazują na jej bezpośrednich przeżyciach i spostrzeżeniach. Ponadto, jej depozycje korespondują z

		<p>zeznaniami H. P. (1) oraz osób, którym pokrzywdzona się zwierzała, a to: M. M. (2), A. B. (2), A. J. (2), K. P. tworząc spójny całościowy obraz znęcania się oskarżonego nad nią oraz jej matką. Znajdują także potwierdzenie w protokołach z rozprawy rozwodowej stron.</p> <p>Zauważyć należy, że wprawdzie pokrzywdzona nie mówiła o negatywnych zachowaniach męża kuratorowi zawodowemu, co nie może automatycznie powodować uznania aktualnie składanych przez nią depozycji jako niewiarygodnych. A. R. w sposób logiczny wytłumaczyła dlaczego nie informowała kuratora o takich zachowaniach oskarżonego i powoływany przez nią fakt obawy przed mężem wydaje się w realiach niniejszej sprawy jak najbardziej uzasadniony tym bardziej, że kiedy raz zdobyła się na szczerość wobec kuratora spotkało się to z agresywną reakcją męża.</p>	
Opinia sądowo-psychologiczna A. R.			
1,2	Zeznania H. P. (1)	Zeznania świadka na przestrzeni całego postępowania były szczere, spontaniczne a przede wszystkim spójne wewnętrznie. Potwierdził on istnienie zjawiska znęcania się fizycznego i	

psychicznego oskarżonego nad A. R. oraz stosowanie gróźb popełnieniem na jej szkodę przestępstwa pozbawienia życia i podpalenia jej zabudowań. Świadek wskazywała na okoliczności, których była naocznym świadkiem. Zwracała uwagę na negatywne zachowanie jakie przejawiał oskarżony wobec nich przy tym nie starał się wyolbrzymiać zaistniałych okoliczności. Jeżeli o jakiś okolicznościach świadek nie posiadała wiedzy wprost na to wskazywała, nie starając się wyolbrzymiać charakteru negatywnych zachowań oskarżonego wobec jej i jej córki. Świadczy o tym chociażby to, że H. P. (1) zeznała, iż nie posiada wiedzy odnośnie odbywanych stosunków między oskarżonym a A. R.. Wskazała jedynie, że słyszała odgłosy odbywanych stosunków, które miały miejsce zwłaszcza kiedy oskarżony był pijany, jednakże w tym zakresie jej córka się jej nie żaliła.

Wprawdzie w relacji H. P. (1) złożonej w toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie istnieją pewne rozbieżności przy czym nie wpływają one na prawnokarną ocenę zachowań oskarżonego.

1,2	Zeznania M. M. (2)	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne. Świadek, co prawda posiadała w głównej mierze wiedze pośrednią o zdarzeniach jakie miały miejsce, jednakże sąd nie dopatrył się w nich elementów tendencyjnych. Świadek wskazała, że w domu stron bywała raz w miesiącu. Nie była przy tym naocznym świadkiem zachowań oskarżonego, które mu się zarzuca. Podała, że od siostry A. R. wiedziała, że oskarżony znęca się nad pokrzywdzoną. Podała, że było to znęcanie psychiczne jak i fizyczne (np. popychanie) Nadmieniła, że A. R. odnośnie sytuacji intymnych z oskarżonym mówiła jej, że zmusza ją do seksu. O takich zachowaniach wskazywała jej kilkakrotnie, podnosząc, że stosunek był czasem kilka razy, niezależnie od tego, czy pokrzywdzona chciała, czy też nie. Nadmieniła, że również z relacji A. R. wie, iż oskarżony zmuszał pokrzywdzoną do innych czynności seksualnych, nawet gdy ta miała problemy zdrowotne. Podała, że mówiła pokrzywdzonej, żeby to zgłosiła, jednakże ta wskazywała, że „jak on zawoła to ja muszę iść”. Świadek podniosła, że A. R. była zastraszona, bała się, że zostanie bez środków do życia.</p>	
-----	--------------------	--	--

		<p>Świadek zeznała, że sama nie chciała mieszać się w sprawy małżeńskie jej siostry dlatego nie zrobiła nic w tym kierunku, jedynie mówiła A. R., żeby fakt ten zgłosiła. Dodała także, że wie także, iż S. R. nadużywał alkoholu. Odnośnie czynu z pkt II, świadek wskazała, że od matki H. P. (1) wiedziała, że oskarżony jej groził. Nadmieniła, że matka bała się oskarżonego, podczas rozmów telefonicznych w których opowiadała o tym co się dzieje u nich w domu mówiła cicho, by S. R. nie słyszał. Oceniając wydźwięk tych zeznań stwierdzić należy, że jej depozycje nie są napastliwe, tendencyjne, a wręcz przeciwnie mają charakter spontaniczny i szczery. Są spójne z zeznaniami świadków, którym to sąd dał wiarę.</p>	
1,2	Zeznania A. B. (1)	<p>W podobnym tonie wypowiada się na temat zachowań oskarżonego A. B. (1). Świadek zeznała, że S. R. stosował wobec A. R. przemoc fizyczną, oraz psychiczną. Podniosła, że oskarżony wyzywał pokrzywdzoną, używał w stosunku do niej słów powszechnie uważanych za obelżywe (takich jak podaje świadek na k. 263v), groził A. R. i H. P. (1), że je zabije. Ponadto, świadek wskazała, że od A. R. wiedziała, że oskarżony zmuszał ją do odbywania stosunków seksualnych,</p>	

		<p>podczas których łąpał ją za włosy i siłą doprowadzał do obcowania płciowego. Podniosła, że o powyższej sytuacji z kontaktami intymnymi jej siostra mogła jej mówić z 10 razy. Podała, że wiedziała od A. R., że gdy ta miała okres oskarżony dotykał ją w miejsca intymne, a gdy mówiła, że nie chce odbywać stosunków oskarżony (będąc pod wpływem alkoholu) nie przyjmował tego do wiadomości. Świadek zeznała, że w jej obecności nie było sytuacji o których mowa powyżej. Odnośnie czynu z pkt II świadek zeznała, że matka skarżyła jej się, że oskarżony jej grozi. Końcowo, świadek wskazała, że nie zgłaszała powyższych faktów, bowiem nie może decydować za kogoś. Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Cechował je obiektywizm i rzeczowość.</p>	
1,2	Zeznania A. J. (1)	<p>Świadek zeznała, że wie, że w domu oskarżonego dochodziło z jego strony do gwałtu na A. R., stosowaniu przez niego przemocy psychicznej i fizycznej. A. J. (1) podała, że kontakt z A. R. miała 3-4 razy w tygodniu, był to kontakt telefoniczny. Wskazała, że bywa u niej też parę razy w domu. Nadmieniła, że nie była świadkiem awantur, odnośnie tego co się działo w domu oskarżonej i pokrzywdzonych</p>	

wiedziała od A. R. i H. P. (1). Wskazała, że co do czynu z pkt I wie, iż oskarżony groził A. R., odzywał się do niej – tak ja świadek wskazuje na k. 264v – zmuszał ją do współżycia (seksu analnego, oranego, pokrzywdzona miała cały czas infekcje, miała pogniecione piersi na których były guzy). Wskazała, że A. R. mówiła, iż oskarżony nie dba o higienę osobistą, że jego zachowanie jest obrzydliwe i nie potrafi tego znieść. Nadmienila, że nie wie czy stosunki odbywały się przez groźby, czy przemoc fizyczną. Podniosła, że od pokrzywdzonej wiedziała, że ta nie chciała tego i mówiła, że sobie z tym nie radzi. Wskazała, że A. R. miała być wyciągana z łóżka i zmuszana do seksu analnego. Podniosła, że oskarżony „najchętniej to on by z nią orgie wyprawiał”. Pokrzywdzona mówiła jej, że oskarżony szarpał ją za włosy i stosował przemoc fizyczną, groził pozbawieniem życia jej i jej matki H. P. (2) mówiąc „zabiję was”. Wskazała, że prosiła by A. R. zgłosiła to, jednakże pokrzywdzona obawiała się oskarżonego. Wskazała, że pokrzywdzona była zastraszona, prosiła ją by ta się nie odzywała, że wie o czymkolwiek, gdy oskarżony był w domu.

		<p>Odnośnie czynu z pkt II wskazała, że H. P. (1) bała się oskarżonego, bowiem ten groził jej pozbawieniem życia, oraz spaleniem zabudowań. Nadmieniła, że o powyższym wiedze uzyskała od A. R..</p> <p>Zeznania te były szczere, spontaniczne, nie zawierały żadnych cech tendencyjności czy też przerysowania.</p>	
1	Zeznania J. R.	<p>J. R. zeznał, że oskarżony (jego tata) wyzywał mamę (A. R.) słowami niecenzuralnymi, krzyczał na nią. Nadmienił, że takie zachowania ojca miały miejsce, niezależnie od tego czy ten był czy też nie pijany. Wskazał, że nie widział, aby oskarżony bił jego matkę, ale słyszał odgłosy dobiegające z pokoju obok, gdzie znajdowała się jego matka i ojciec „takie jakby uderzenie w rękę, jakby chłaśnięcie”. Ponadto, wskazał, że słyszał krzyki A. R. „słyszałem krzyk mamy, żeby przestał”, dodał, że „jak tata był bardzo napity to słyszałem te głosy bicia. Kilka razy w miesiącu tak było”. Świadek nadmienił, że zarówno mama jak i babcia (H. P. (1)) obawiały się S. R.. Zeznania świadka Sąd oceniał przez pryzmat opinii sądowo –psychologicznej o szczerości zeznań, zdolności do postrzegania,</p>	

zapamiętywania i odtwarzania faktów i skłonności do konfabulacji małoletniego. Z opinii wynika, że poziom funkcji poznawczo-pamięciowych świadka pozwala na zapamiętywanie i odtwarzanie faktów oraz zjawisk, w których uczestniczył. Biegła opiniowała, że J. R. nie przejawia tendencji do fantazjowania czy patologicznego kłamstwa. W stosunku do treści przeżyć emocjonalnych ujawnia pozytywne odczucia w stosunku do matki i otoczenia oraz obawy związane ze zmianą zachowania ojca w stanie upojenia alkoholowego. Nie ujawnia zainteresowania sferą seksualności. W okresie objętym zarzutem chłopiec był objęty pomocą psychologiczną. Biegła wskazała, że w trakcie przesłuchania oraz badania psychologicznego J. R. przyjmował postawę obronną polegającą na dyskretnym minimalizowania aktywności ojca bezpośrednio kierowanej do niego, co widoczne jest głównie poprzez nasilenie mechanizmów hamowania reakcji emocjonalnych oraz zgłaszania niepamięci tego obszaru. Biegła opiniowała także, że brak jest przesłanek wskazujących, iż świadek podaje treści wykraczające poza własne doświadczenia,

	<p>odbiegające od jego możliwości intelektualnych oraz osobowościowych. Końcowo, wskazała, że z psychologicznego punktu widzenia zeznania małoletniego J. R. nie noszą cech mogących obniżyć ich wiarygodności. Toteż, Sąd mając na uwadze powyższą opinię, oraz konfrontację zeznań małoletniego z pozostałym materiałem dowodowym uznał zeznania świadka za wiarygodne. Nadmienić należy, że niewątpliwie świadek bardzo przeżywa sytuację panującą u niego w domu, czego dowodem było chociażby trudności w powstrzymaniu emocji podczas składania zeznań (świadek płakał).</p>	
<p>Sąd podzielił wnioski płynące z opinii biegłej A. G.. Jej wywody są jasne, logicznie poprawne, a wnioski nie budzą zastrzeżeń w świetle wskazań doświadczenia życiowego. Opinia została sporządzona rzetelnie, w oparciu o wiadomości uzyskane podczas składania zeznań przez J. R., w trakcie których była obecna biegła, analizę akt sprawy, wyniki przeprowadzonego badania psychologicznego i rozmowę z w.w w dniu 14 października 2019 roku. Tym samym zdaniem Sądu</p>		

opinia stanowi obiektywny dowód w sprawie.			
Opinia sądowo – psychologiczna dot. J. R.(pisemna i uzupełniająca ustna)			
1	Zeznania D. G.	Świadek w okresie zarzutu była ustanowionym kuratorem kontrolującym przebieg okresu próby oskarżonego. Wskazała, że początkowo A. R. zwracała uwagę na negatywne zachowania oskarżonego, takie jak popychanie, szarpanie, ublizanie, pojawiła się również informacja, że S. R. zmusza A. R. do czynności seksualnych. Jednakże po podjęciu terapii przez oskarżonego nie odnotowała od pokrzywdzonej takich zgłoszeń ani informacji. Nadmienila przy tym, że w obecnym stanie rzeczy śmie twierdzić, że A. R. zatajała przed nią pewne informacje. Wskazała, że zachodziło spostrzeżenie, że „coś może być na rzeczy”, bo A. R. w obecności męża nie chciała się wypowiadać na jego temat. Podala, że z synem stron J. R. nie rozmawiała na temat tego, co się dzieje w domu. Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne, jest to osoba obca dla stron. Powyższe informacje uzyskała w związku z wykonywaniem czynności służbowych. Ponadto, zeznania świadka znajdują	

		potwierdzenie w dokumentach sporządzonych w związku ze sprawowanym dozorem	
1	Zeznania K. P.	Świadek zeznała, że na stałe zamieszkuje w Stanach Zjednoczonych. Informację o zachowaniach oskarżonego czerpała od A. R. (utrzymując z nią kontakt telefoniczny), a także z własnych obserwacji, gdy przyjechała do stron w dniu 29 lipca 2018 roku. Wskazywała, że od w/w wiedziała, że oskarżony zmusza ją do czynności seksualnych, awanturuje się, popycha, szarpie. Nadmieniła, że także od syna stron dowiedziała się, że jak oskarżony jest pijany to bije A. R. i wyzywa ją. W ocenie Sądu zeznania świadka zasługują na wiarę. Zeznania świadka nie zawierają elementów sprzecznych wewnątrznie, czy zewnątrznie, nie mają charakteru tendencyjnego.	
1,2	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Sąd uznał za wiarygodne jedynie wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego k. 56-57 i częściowo 58-59, w których to oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów kwalifikowanych pierwotnie z art. 207 par. 1 kk i art. 190 par.1 kk w zw. z art. 12 kk. W tym	

		zakresie wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.	
1	Akta sprawy rozwodowej	Z akt sprawy, a w szczególności z protokołu rozprawy rozwodowej (z dnia dn. 21.11.2018r., 18.06..2019r.) wynika, że już podczas w/w sprawy A. R. podniosła, że S. R. nadużywał alkoholu, był agresywny, zmuszał ją do seksu. Wskazywała, że była przymuszana do współżycia. Podawała, że mąż bił ją, kopał, ścisnął nadgarstki, szarpał za włosy.	
1	Informacja i wynikach diagnozy przeprowadzonej w Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w J.	Z dokumentu wynika, że syn oskarżonej i pokrzywdzonej A. R. został objęty pomocą psychologiczną, bowiem złe traktowanie matki przez ojca oraz stosowana przemoc w rodzinie nie sprzyjały prawidłowemu rozwojowi emocjonalnemu J. R.. Dyrektor Poradni wskazała, że J. R. opowiadał o sytuacjach, których był świadkiem w domu, silnie przeżywając trudne sytuacje i awantury.	
1	Zaświadczenie o uczęszczaniu na terapię przez A. R.	Dowód nie budzi wątpliwości co do rzetelności sporządzenia	
3	Opinia sądowo-psychiatryczna dot.	W ocenie Sądu powyższa opinia jest w pełni wiarygodnym dowodem. Została sporządzona po	

	S. R.	<p>uprzednim przebadaniu oskarżonego, przedstawia logiczny tok rozumowania, a wnioski z niej wypływające wynikają z wiedzy specjalistycznej jej autorów. Biegli na podstawie studium akt sprawy i ambulatoryjnego badania sądowo-psychiatrycznego i psychologicznego stwierdzili, że oskarżony nie jest chory umysłowo, ani chory psychicznie. Biegli wskazali, że stwierdzają natomiast u S. R. m.in. zespół zależności alkoholowej, co klinicznie przejawia się piciem wielodniowymi ciągami, utratą kontroli picia, występowaniem objawów abstynencyjnych, występowaniem zaburzeń charakterologicznych w postaci wzmożonego egocentryzmu, obniżenia uczuciowości wyższej, tendencji do obwiniania innych za swe niepowodzenia życiowe, brakiem krytycyzmu. Końcowo, zgodnie stwierdzili, że S. R. w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu rozpoznawał jego znaczenie i miał zachowaną zdolność do pokierowania własnym postępowaniem.</p>	
1	Niebieska karta	Dowód nie budzi wątpliwości co do rzetelności. Niebieska Karta została sporządzona w dniu 9 sierpnia 2018 roku. Odnotowano w niej	

		<p>w rubryce dokumentującej formy stosowanej wobec pokrzywdzonej A. R. przemoc fizyczną w postaci: popychania, wykręcania rąk, oraz uszkodzenia ciała (w postaci zasinienia), przemoc psychiczną – wyzwiska, ośmieszanie, groźby, kontrolowanie, krytykowanie, ponizanie, demoralizacja, ciągłe niepokojenie. Ponadto, wskazano w niej, że wobec A. R. jej mąż S. R. miał ją zmuszać do obcowania płciowego i innych czynności seksualnych, a nadto miał stosować groźby karalne/znieważenie. W karcie również wskazano, że w/w zachowania miały mieć miejsce od 2 stycznia 2015 roku. Formy stosowanej przemocy wskazane w w.w. karcie były weryfikowane o treść innych dowód tak osobowych jak i pozaosobowych.</p>	
3	Informacja z K.	Dowód niesporny	
1	Dokumenty ze sprawowanego dozoru D.. 79/15 DG	Dowód nie budzi wątpliwości, co do rzetelności sporządzenia.	
1	Dokumentacja medyczna A. R.	Dokumenty sporządzone rzetelnie. Nie kwestionowane przez strony postępowania.	
Dokumentacja leczenia ginekologicznego A. R.			

Informacja z Gabinetu Pomocy Psychologicznej J. M.			
2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	Wyjaśnienia oskarżonego (z postępowania przygotowawczego częściowo k. 58-59, 154-155, oraz z postępowania sądowego	Sąd nie obdarzył przymiotem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, w zakresie w jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów uznając je za nieudolnie obraną linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. W świetle dowodów, których analizę przedstawiono w pkt 2.1. a w szczególności zeznań pokrzywdzonych uznać należy je jako nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności karnej. Gdyby w istocie S. R. nie stosował wobec pokrzywdzonej przemocy psychicznej, fizycznej i nie zmuszał jej do współżycia to czy pokrzywdzona obawiała by się oskarżonego i poszukiwaliby pomocy u organów ścigania. Poza tym, jaki A. R. miałyby	

w tym interes by bezpodstawnie oskarżać go o zachowania, których nie popełnił i tym samym narażać się na odpowiedzialność karną z tytułu fałszywego oskarżenia. Nie zostałyby również wszczęta procedura Niebieskiej Karty. Dalej, wskazać należy, że sąd nie podzielił wyjaśnień oskarżonego, że pokrzywdzona A. R. czyni to z zemsty, za to, że on związał się z inną kobietą. Wskazać w tym zakresie należy, że brak jest dowodów na poparcie takiej konstatacji, za to zdaniem Sądu są niewątpliwe dowody na to, że oskarżony popełnił zarzucane mu czyny.

Również, jako niewiarygodne jawią się twierdzenia, iż nie groził teściowej H. P. (1). Jak wynika z zeznań świadków (omówionych w pkt 2.1) groźby te miały miejsce, pokrzywdzona H. P. (1) obawiała się oskarżonego.

Odnieść się też należy do tego, że oskarżony wskazał, iż w postępowaniu przygotowawczym przyznał się początkowo do popełnienia zarzucanych mu czynów, bowiem bał się że zostanie zatrzymany na dłużej „od policji słyszałem że jeśli się nie przyznam to będę miał środek zapobiegawczy”. Zaś dalej oskarżony wyjaśnił, że

		<p>„raczej nie było nic takiego by prokurator mówił, że jak się nie przyznam to będę siedział dłużej”. W tym kontekście zaznaczyć należy, że oskarżony do zarzucanego mu wówczas czynów przyznał się będąc przesłuchiwany przez funkcjonariuszy policji (k. 56-57), jak również przez Prokuratora (k. 58-59). Stąd zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne a co za tym idzie niewiarygodne.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego nie mogą być zatem uznane za wiarygodne i takiego też przymiotu należało im odmówić.</p>	
	Zeznania P. B. (k. 318v)	Świadek nie posiadał wiedzy o przedmiocie postępowania.	
	Zeznania M. M. (3)	Świadek wskazał, że jest sąsiadem stron, jednakże nie odwiedzają się. Wskazała, że jemu ani A. R. ani H. P. (1) nie żaliła się na zachowanie oskarżonego. Podniósł, że „nie wtykam nos w nie swoje sprawy. Mnie to nie interesuje”.	
	Zeznania B. S.	Zeznania świadka nie przyczyniły się do ustalenia okoliczności niniejszej sprawy. Wskazał, że była sytuacja, że A. R. czekała u niego na przyjazd Policji, jednakże nie potrafił dokładnie umiejscowić tego w czasie, wskazał, że „to było może	

		4 lata temu”. Ponadto, świadek wskazał, że wcześniej widywał policję u stron postępowania. Nadmienił, że przyjeżdżał także dzielnicowy do stron postępowania, jednakże nie wie w jakim celu.	
	Zeznania M. M. (4)	Świadek ze względu na upływ czasu oraz ilość interwencji nie pamiętał szczegółów dotyczących wizyt u stron postępowania. Wskazał, że wszelkie zachowania zgłaszane przez pokrzywdzoną były odnotowane przez niego w Niebieskiej Karcie.	
	Zeznania G. D.	Zeznania świadka nie przyczyniły się do poczynienia ustalen w niniejszej sprawie. Fynkcjonariusz policji podał jedynie, że prowadził u stron procedurę Niebieskiej Karty , ale nigdy nie podejmował interwencji u stron, nie był również świadkiem stosowania przemocy. Świadek nie potrafił przypomnieć sobie, co A. R. mówiła mu o zachowaniu męża. Nadmienił, że teściowa oskarżonego (H. P. (1)) nie wypowiedała się na temat zachowania S. R..	
	Zeznania P. B. (k. 338)	Świadek – funkcjonariusz policji, był raz na interwencji u stron postępowania. Nie był w stanie przypomnieć sobie	

		żadnych szczegółów tego dotyczących.	
	Zeznania Z. J.	Świadkowie – funkcjonariusze policji nie kojarzyli w ogóle stron, nie byli w stanie przypomnieć sobie, czy byli na interwencji w miejscu ich zamieszkania.	
Zeznania A. B. (3)			
Zeznania P. K.			
Zeznania K. Ł.			
	Wydruki sms	Zapisy treści sms między J. R. a S. R. nie dotyczą przedmiotu postępowania.	
	Pismo KPP z dn. 31.01.2020r.	Dokument nie przyczynił się do ustalenia okoliczności niniejszej sprawy. Wynika z niego, że u stron były prowadzone 2 interwencje policji w okresie zarzutu. Pierwsza dotycząca porzuconego roweru w lesie, druga zaś nieporozumień małżeńskich na tle majątkowym.	
	Raport historii działania k. 84-86	Dowód nieprzydatny dla rozstrzygnięcia przedmiotu postępowania	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	S. R.
II			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Co do czynu z pkt I:</p> <p>Zachowanie wypełniające znamiona przestępstwa z art. 207 §1 k.k. polegać może na zadawaniu cierpień fizycznych jak np. bicie, duszenie, wykręcanie rąk, czy też inne zadawanie bólu - znęcanie fizyczne, a także na dręczeniu psychicznym poprzez lżenie, wyzywanie, poniżanie, znieważanie, groźby bezprawne, sprowadzaniu innych alkoholików do mieszkania - znęcanie psychiczne. Zgodnie z utrwalonym poglądem wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2003 roku (IV KK 49/03 LEX nr 108048) „pojęcie znęcania się w podstawowej postaci, ze swej istoty zakłada powtarzanie przez sprawcę w pewnym przedziale czasu zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonego. Zatem dopiero pewna suma tych zachowań decyduje</p>			

o wyczerpaniu znamion przestępstwa z art. 207§1 k.k.” Ponadto, pojęcie „znęcania” zawiera istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, która nie może się przeciwstawić działaniu sprawcy w żadnym stopniu albo w niewielkim (tak S.A. w L. – wyrok z dnia 13 września 2003 roku II AKA 161/01 OSA 2002/12/83).

W przedmiotowej sprawie zostały zrealizowane wszystkie wyżej wymienione przesłanki. Oskarżony nastawał na wolność pokrzywdzonej od strachu grożąc A. R. popełnieniem na jej szkodę zabójstwa i pobicia oraz podpalenia zabudowań. Ponadto, oskarżony popychał i szarpał A. R. za ubrania, łapał i ścisnął za ręce, poniżał w oczach syna, używał pod jej adresem słów uznanych powszechnie za obelżywe, zmuszał do opuszczenia domu. Wszystko to czynił w zamiarze upokorzenia A. R., pokazania swojej wyższości nad nią i wzbudzenia przed sobą lęku. Pokrzywdzona nie przeciwstawiała się oskarżonemu, bowiem bała się eskalacji negatywnych zachowań oskarżonego wobec niej, a biorąc pod uwagę okoliczność, lęk ten był jak najbardziej uzasadniony. Agresywne zachowanie oskarżonego,

jego przewaga fizyczna w stosunku do żony z racji płci i cech charakteru oraz doświadczenia życiowe związane z postawą oskarżonego wobec niej w przeszłości, dawały realne podstawy pokrzywdzonym do obawy, iż oskarżony może wprowadzić w czyn swoje słowa i pozbawić ją życia lub targnąć się na jej zdrowie, lub dokonać podpalenia ich domu.

Oskarżony zmuszał także wielokrotnie pokrzywdzoną do obcowania płciowego, stosując wobec niej przemoc w postaci wykręcania rąk, siłowego zaciągania do pokoju, popychania na łóżko i zdejmowania odzieży i bielizny, przytrzymywania jej kończyn oraz stosując przy tym groźby karalne i przemoc psychiczną, by ta odbyła z nim stosunki analne i oralne oraz zmuszał ją do poddania się lub wykonania innych czynności seksualnej, w trakcie których stosował przemoc fizyczną w postaci ciągnięcia za włosy, zadawania uderzeń w pośladki, mocne uciskanie okolic narządów płciowych, wkładanie w nie palców, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w **art. 197 § 1 i 2 kk**. Na gruncie art. 197 chodzi o bezpośrednie użycie siły fizycznej w celu uniemożliwienia oporu ofiary (np. związanie jej,

przykucie do łóżka) lub przełamania jej oporu. W niniejszej sprawie niewątpliwe jest, że S. R. użył przemocy wobec A. R. w postaci przytrzymywania jej kończyn, wykręcania rąk, siłowego zaciągania do pokoju, popychania na łóżko i zdejmowania odzieży i bielizny. Uwzględniając przy tym cechy psychofizyczne oskarżonego i pokrzywdzonej spowodowało to, że pokrzywdzona została pozbawiona możliwości stawienia czynnego oporu.

Natomiast, groźba bezprawna to forma nacisku kompulsywnego na proces decyzyjny ofiary zmierzający do przymuszenia jej do określonego działania, zaniechania lub znoszenia przez zagrożenie uszczerbkiem dla jej dóbr prawem chronionych. Istotą groźby bezprawnej, podobnie jak groźby karalnej, jest stwierdzenie, że taka groźba wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona. W przedmiotowym postępowaniu mamy do czynienia z sytuacją, gdzie S. R. widząc, iż A. R. stawia opór i wyraża niechęć wobec podjęcia z nim współżycia wystosował wobec niej zapowiedź groźby karalnej i przemoc psychiczną, by ta odbyła z nim stosunki

analne i oralne oraz zmuszał ją do poddania się lub wykonania innych czynności seksualnej, w trakcie których stosował przemoc fizyczną w postaci ciągnięcia za włosy, zadawania uderzeń w pośladki, mocne uciskanie okolic narządów płciowych, wkładanie w nie palców.

Zwrócić uwagę należy, że małżonkowie są wprawdzie zobowiązani do wspólnego pożycia, jednakże brak zgody na nie może być co najwyżej jedną z przesłanek orzeczenia rozwodu, czy separacji, ale w żadnym wypadku nie usprawiedliwia stosowania przemocy czy groźby bezprawnej.

Wskazać należy, że Sąd zmodyfikował opis czynu przypisanego oskarżonemu w zakresie okresu popełnienia czynu, dookreślając, że czyn został popełniony przez oskarżonego od stycznia daty bliżej nie ustalonej, ale po dniu 1 stycznia 2015 roku albowiem w poprzednio prowadzonym postępowaniu okres zarzutu przyjęto od dnia 23 listopada 2013 roku do dnia 1 stycznia 2015 roku, co wyłącza możliwość ponownego objęcia zarzutem dnia 1 stycznia 2015 roku.

Co do czynu z pkt II:

Odnosząc się do zdarzeń, które miały miejsce pomiędzy oskarżonym, a pokrzywdzoną H. P. (1) w okresie od 2 stycznia 2015 roku do lipca 2018 roku, daty bliżej nieustalonej Sąd ustalił, że wypełnił on swoim zachowaniem znamiona czynu z **art. 190 § 1 k.k.** Zachowanie realizujące znamiona w/w czynu polega na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby jej najbliższej. Groźba jest oddziaływaniem na psychikę drugiej osoby przez przedstawienie zagrożonemu zła, które go spotka ze strony grożącego albo innej osoby, na której zachowanie grożący ma wpływ. Wskazać wypada, że w zakresie osobowych źródeł dowodowych, zasadnicza większość świadków dysponowała jedynie wtórną wiedzą na temat okoliczności istotnych dla sprawy (przekazaną im przez strony postępowania). Niemniej jednak, także powyższe zeznania okazały się przydatne dla oceny wiarygodności sprzecznych twierdzeń oskarżonego i pokrzywdzonej. Konfrontując powyższe ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony groził wielokrotnie H.

P. (1) popełnieniem na jej szkodę przestępstwa pozbawienia życia i podpalenia jej zabudowań, które wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. Wobec powyższego, mając w polu widzenia determinację w działaniu oskarżonego, oraz kontekst sytuacyjny (sytuację w domu stron, długotrwałość zachowania oskarżonego) trudno jest dowodzić, że w zaistniałych okolicznościach z słów oskarżonego nie można wyprowadzić realnie brzmiącej groźby. Nadmienić należy przy tym, że pokrzywdzony musi potraktować groźbę poważnie i uważać jej spełnienie za prawdopodobne. Natomiast, nie jest wymagane obiektywne niebezpieczeństwo jej realizacji. Zachowanie H. P. (1) wskazywało, że groźby oskarżonego traktowała poważnie. H. P. (1) obawiała się oskarżonego, o czym zeznawała, ale i także o czym mówili świadkowie którym Sąd dał wiarę (pkt 2.1. uzasadnienia).

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.2. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.3. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.4. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

S. R.	I	I	<p>Za przypisane w pkt I czyn Sąd wymierzył S. R. karę 4 lat pozbawienia wolności. W sytuacji kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy Sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą (art. 11 § 3 kk). Taką przewidywało przestępstwo z art. 197 § 1 kk. Wskazać należy, iż tak określona kara odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości, który w ocenie Sądu jest bardzo wysoki. Działaniem swoim oskarżony godził bowiem w jedno z podstawowych dóbr człowieka, a mianowicie w wolność do strachu i znoszenia psychicznej i fizycznej przemocy, wolność seksualną oraz zdrowie pokrzywdzonej naruszył dobro prawne, jakim jest wolność seksualna rozumiana jako prawo jednostki do swobodnego dysponowania swoim życiem seksualnym oraz obyczajność, która zakazuje niedobrowolnego obcowania płciowego oraz innych niedobrowolnych czynności seksualnych. Oskarżony wykorzystywał swoją przewagę nad pokrzywdzoną. Swoim zachowaniem, zwłaszcza wulgarnymi wyzwiskami spowodował u niej poczucie krzywdy i bezsilności, a nadto przy użyciu przemocy i groźby bezprawnej doprowadził ją</p>
-------	---	---	---

			<p>do obcowania płciowego, a następnie wbrew jej woli odbywał z nią stosunki seksualne. Nie sposób również pominąć rozległego czasokresu tego przestępstwa (2 lata 8 miesięcy), intensywności działań oskarżonego oraz ich dolegliwości dla pokrzywdzonej. Sąd miał na względzie postawę oskarżonego, bezkrytyczną wobec swego zachowania. Zdaniem Sądu tak ukształtowana kara będzie adekwatna do wagi i społecznej szkodliwości czynu, będzie stanowiła sprawiedliwą odpłatę wobec sprawcy, jak również osiągnie zamierzony cel prewencyjny w postaci czasowej izolacji sprawcy od ofiary przestępstwa, pozwalając na odzyskanie przez ofiarę chociaż w części utraconego poczucia własnej wartości oraz godności, a przede wszystkim poczucia bezpieczeństwa i wolności od strachu w życiu codziennym, które w obecności sprawcy były permanentnie zagrożone lub naruszane.</p>
S. R.	II	II	<p>Stopień zawinienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu jest duży. Mając nieskrępowaną możliwość dania posłuchu sankcjonującej normie prawnej oskarżony świadomie wybrał zachowanie w tę normę godzące, a przy tym</p>

			<p>nie zachodziły żadne okoliczności ograniczające czy wyłączające swobodę jego postępowania.</p> <p>Także stopień społecznej szkodliwości czynu jest wysoki. Świadczy o tym przede wszystkim rodzaj naruszonego dobra jakim jest wolność człowieka w sferze psychicznej, tj. poczucie bezpieczeństwa, rozumiane jako wolność od strachu i obawy o naruszenie dóbr własnych i osób najbliższych. Wobec powyższego, Sąd uznał za adekwatną karę za czyn przypisany oskarżonemu w pkt II karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
S. R.	III	I II	<p>Sąd orzeczony wobec oskarżonego kary jednostkowe połączył i wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 85a kk i art. 86 § 1 kk karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary łącznej z uwagi na bliskość czasową popełnionych czynów Sąd odstąpił od zasady kumulacji. Natomiast fakt , iż zachowaniem swym oskarżony naruszył dobra prawne dwóch różnych osób nie pozwoliła Sadowi na zastosowanie zasady całkowitej absorpcji. Kara łączna w orzeczonym wymiarze uświadomi oskarżonemu naganność postępowania i powstrzyma go przed</p>

wkroczeniem na drogę przestępstwa w przyszłości. Oskarżony jawi się jako osoba zdemoralizowana i na obecnym etapie wymagająca izolacji tak by jego skłonności nie miały szansy oddziaływać na jego otoczenie. W tym stanie rzeczy jedynie kara o charakterze izolacyjnym w określonym wyżej rozmiarze spełni swe cele wobec sprawcy i uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Stanowiąc w życiu oskarżonego odpowiedni czas na refleksję ma ona szansę odcisnąć na nim na tyle dobitne piętno by w przyszłości nie popełniał on więcej przestępstw i nabrał szacunku do obowiązującego prawa oraz cudzej nietykalności, godności i wolności. W ocenie Sądu kara w orzeczonym wyżej rozmiarze w pełni zrealizuje swe cele wychowawcze, a także z zakresu prewencji indywidualnej oraz społecznej i zapobiegnie ewentualnemu powrotowi do przestępstwa przez oskarżonego.

Charakteryzuje się wystarczającym stopniem dotkliwości by posiadać istotny walor wychowawczy dla późniejszej jego postawy. Zdaniem sądu jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności może spełnić cele zapobiegawcze i

wychowawcze wobec oskarżonego. Stanowić ona będzie pewien szok dla oskarżonego, pozwoli mu przemyśleć swoje dotychczasowe postępowanie, uświadomi, że przestępstwo nie popłaca i przez to wdroży do przestrzegania porządku prawnego. Nie sposób bowiem nie zauważyć, że oskarżony jest jednostką zdemoralizowaną, dla której obce jest tak ważne dobro prawne jak poszanowanie szeroko rozumianej wolności drugiego człowieka. Po stronie oskarżonego trudno doszukać się jakichkolwiek okoliczności łagodzących S. R. nie widzi niczego naganego, czy choćby niewłaściwego w swoim zachowaniu, a nadto usiłuje przedstawić siebie w roli ofiary. W toku postępowania nie wykazał żadnej skruchy, czy też żalu z powodu swojego zachowania, a wręcz odwrotnie – usiłował wykazywać swoją postawą i twierdzeniami, że to on jest osobą pokrzywdzoną i to A. R. jest winna, albowiem po urodzeniu dziecka przestała się interesować nim a całą uwagę skupiła na dziecku. Jednakże twierdzenia i postawa oskarżonego pozostawiły jedynie wrażenie sztuczności oraz tego, że są ukierunkowane tylko na to, by wyrzeć pozytywne wrażenie na

			<p>Sądzie i w ten sposób uzyskać łagodniejszą karę. Zdaniem sądu jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności i związana z nią izolacja może stanowić bodziec pod wpływem którego oskarżony zmieni swój system wartości i sposób życia oraz nauczy się szanować prawo drugiego człowieka do swobody i wolności</p>
S. R.	IV	III	<p>Oskarżony S. R. w toku postępowania był tymczasowo aresztowany. Zatem na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu S. R. kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 9 sierpnia 2018 roku godz. 18.10 do dnia 10 sierpnia 2018 roku godz. 14.55.</p>
S. R.	V	I	<p>Biorąc pod uwagę całokształt relacji między oskarżonym i pokrzywdzoną Sąd na podstawie 41a§1 w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną A. R. na okres 2 lat oraz zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej A. R. na odległość mniejszą niż 50 metrów przez okres 2 lat. Orzeczone środki karne uwzględnia prawnie chronione interesy</p>

pokrzywdzonej - w tym jej bezpieczeństwo osobiste i spokój. Dzięki temu pokrzywdzona będzie chroniona przed niechcianymi kontaktami z oskarżonym, co jest uzasadnione zważywszy na jej ogromny strach przed byłym mężem. Nadto, co do zasądzonego środka w postaci nakazu opuszczenia lokalu zaznaczyć należy, że co prawda oskarżony obecnie nie zamieszkuje już z pokrzywdzoną, bowiem się wyprowadził, jednakże środek ten był stosowany przez cały czas trwania postępowania i nie można wykluczyć, że oskarżony może powrócić do miejsca zamieszkania i popełnić przestępstwo na szkodę pokrzywdzonej. Orzeczenie w/w środka karnego uchroni pokrzywdzoną przed eskalacją negatywnych zachowań ze strony oskarżonego a tym samym będzie oddziaływać na oskarżonego wychowawczo.

Jednocześnie nadmienić należy, że orzeczone środki karne nie będą przeszkodą do kontaktów ojca (oskarżonego) z synem J. R.. Albowiem spotkania mogą odbywać się poza miejscem zamieszkania J. R., zaś ich terminy mogą być każdorazowo ustalone telefonicznie. Jak wynika z zgromadzonego materiału oskarżony kontaktował się z synem w ten sposób,

			<p>wobec czego ustalenie kontaktów telefonicznie nie będzie przeszkodą.</p> <p>Wprawdzie w nieprawomocnym wyroku Sąd Okręgowy w K. w sprawie sygn.akt IC 2086/18 powództwo A. R. o eksmisję oskarżonego ze wspólnie zajmowanego domu uznał za niezasadne to podkreślić należy , że inne są przesłanki orzeczenia eksmisji w postępowaniu cywilnym, a inne stosowania w postępowaniu karnym środków karnych .</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	<p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego S. R. na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. R. kwotę 5600 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika, co wynika ze spisu kosztów .</p>	
VII	<p>Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1568 złotych tytułem kosztów sądowych.</p> <p>Na powyższą kwotę składa się opłata od wymierzonej kary w wysokości: 400 zł, oraz wydatki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 30 zł za udzielenie informacji z K.; - 40 zł tytułem ryczałtu za doręczenie pism i wezwań w postępowaniu; - 189 zł za opinię dot. A. R. wydaną przez biegłą I. Ś.; - 378 zł za opinię sądowo-psychiatryczną dot. S. R. wydaną przez A. K. i P. G. ; - 291 zł za opinię sądowo-psychologiczną dot. J. R. wydaną przez A. S.-G. - 240 zł za opinię uzupełniającą ustną wydaną przez A. S. -G.. 	

Oskarżony jest zdrowy,
pracuje, uzyskuje
dochody, wobec czego
uiszczenie przez niego
kosztów postępowania,
spowodowanych przy tym
jego własnym działaniem,
jest jak najbardziej słuszne
i nie przekracza jego
możliwości zarobkowych.

8.Podpis